

Deník pobytu v Gävle 16.-23.9.2016

Miloš Havel, 2.A:

Cesta plná očekávání

Brzy ráno 16. září se naše výprava vydala na dlouhou celodenní cestu do švédského města Gävle. Všichni už se do Švédska moc těšili, ale nejprve jsme museli dorazit na pražské letiště a pak překonat vzdálenost asi 1000 km mezi Prahou a Stockholmem. Počasí bylo nádherné, měli jsme skvělou viditelnost, a proto jsme si let velice užili i přesto že spousta z nás letěla velkým dopravním letadlem poprvé. Po dosednutí na stockholmském letišti Arlanda už na nás čekala švédská průvodkyně, aby nás provedla labyrintem letiště až na nástupiště vlaku, který nás měl odvést do Uppsaly. V Uppsale jsme museli znovu přestoupit a tentokrát již naposledy. Dalším vlakem jsme totiž přijeli až do Gävle. Na nástupišti v Gävle už na nás čekali naši švédští partneři. Po úvodním přivítání jsme se všichni odebrali do hostitelských rodin. Cesta byla dlouhá a náročná, ale všichni už se těšili na nadcházející týden.

Adéla Křivohlavá, Karolina Káňová, KI:

Gävle

Švédské město, kde jsme strávili týden, se jmenuje Gävle. Má kolem 94 000 obyvatel a leží u moře, severně od hlavního města Stockholm. Protéká zde řeka Gävleån, která se vlévá do Botnického zálivu. Gävle je také správním městem provincie. Ve městě můžeme vidět opravdu mnoho historických staveb a budov. Také se zde nachází spousta krásných parků. Při procházce po městě jsme měli možnost vidět barokní kostel a také železniční muzeum. Gävle je známé také díky svému symbolu a tím je rohatá koza, která se každý rok na Vánoce postaví ze slámy na náměstí a zapálí.

Nejzajímavější nám přišlo, že v celém městě jsme potkávali příslušníky různých kultur a vyznání a také nás zaujala moderní městská hromadná doprava. Každý autobus má svoji GPS a pomocí aplikace v mobilu se můžete podívat, kde se autobus zrovna nachází.

Město se nám moc líbilo a byly jsme překvapeny, že po pár dnech se i v tak velkém městě dokážeme orientovat a dokonce se i domluvíme anglicky. Určitě bychom se tam chtěly podívat ještě jednou.

Mištová Marie, KI:

Celou sobotu jsme trávili s našimi hostiteli ze Švédska. Když jsem ráno vstala a vybrala si, co si dám k snídani, sedli jsme si ven ke stolu a při snídani jsme se bavili s celou rodinou o naší zemi, mé rodině a cestě do Švédska. Po příjemné snídani na čerstvém vzduchu jsem si přichystala teplé oblečení do batohu a jela společně s partnerkou a její mamkou do restaurace na oběd. Cestou jsme se zastavili u pláže a já si prohlédla místo, kam v létě jezdí plavat.

V restauraci byl oběd zařízen v podobě švédských stolů. Cestou jsme se stavili na nákup a koupili párky a rohlíky na hotdog. Společně se zbytkem jejich třídy a studenty z Česka jsme se sešli u vody a až na pár výjimek nasedli na kánoe. Projížděli jsme se necelou hodinu, poté jsme vrátili kánoe a šli jsme grilovat. Kromě zmiňovaných hotdogů jsme si ohřály marshmallow a dosyta jsme se najedli. Chvilí jsme hráli tradiční švédskou hru Kubb a poté jsme odjeli zpět do města. Na večer se nás pár sešlo u jedné ze švédských studentek doma, kde jsme společně poslouchali hudbu, jedli pizzu a ochutnávali pár švédských sladkostí.

Šárka Plašilová, 3.A

V pátek po příjezdu do švédské rodiny jsme se ostatními studenty domluvili na programu následujícího dne. Pojedeme všichni společně k nedalekému jezeru.

Sraz byl ve 13 hodin na autobusové zastávce, tudíž jsme mohli spát až do oběda. Já jsem zvyklá vstávat brzy ráno. Probudila jsem se v 8 hodin a doufala, že už bude někdo vzhůru, aby mi nabídl něco k snídani. Bohužel, celá rodina ještě spala a vstávala skoro až v poledne. Poté jsme konečně posnídali. Na zastávku jsme přišly jako poslední, ale autobus stihly. Asi po půl hodině jsme dorazili na místo a všude kolem jezera jsme uviděli nádherné červené domečky. Většina lidí si vypůjčila kánoe a vyplula na jezero, ale já s dalšími třemi jsme se do loděk už nevešli, a tak jsme šli hrát hry a roztopit gril. Nakonec jsem byla ráda, že na mě kánoe nezbyla, protože všichni z nich vylezli mokří. Když se ostatní vrátili, tak nám švédští studenti opekli hot-dogy nebo kdo si co přinesl. Po jídle jsme šli hrát hru „Kubb“ s dřevěnými kostkami, kterou jsem doteď neznala. Byla to zábava. Za chvíli začala být tma, a tak se posledním autobusem vrátili zpět. Když jsme dorazili domů, byli jsme tak unavení, že jsme se najedli a šli hned spát.

Byl to úžasný den, kde jsme se všichni navzájem poznali, a doufám, že něco podobného uspořádáme i v dubnu po přiletu švédských studentů.

Ilona Fejfarová, 2.A:

V sobotu 17.9 jsme měli program s naší výměnou rodinou. Naši hostitelé nám naplánovali výlet na kánoe s celou skupinou. Když jsme se na autobusové zastávce potkali s našimi kamarády, sdělovali jsme si své zážitky z předešlého večera a byli jsme mírně nervozi z následujícího programu, protože jsme úplně nevěděli co od toho čekat. Když jsme dorazili na místo, rozdělili jsme se do skupin a nasedaly do kánoí, ovšem ne všichni, někteří pomáhali s přípravou večeře švédským studentům. Na vodě panovala příjemná atmosféra, i když mezi námi byla mírná rivalita a snažili jsme se vzájemně předjet. Po naší projížďce jsme se vydali zpátky na břeh. Zde jsme se navečeřeli, povídali si a hráli různé hry. Když jsme přijeli zpátky do Gävle a rozloučili se s ostatními, jeli jsme domů a tam si vyměňovali zážitky se švédskou rodinou.

Gabriela Secká, Anna Průšová a Anežka Pavlasová, 2.A:

V neděli nás čekal první výlet. Ráno jsme se všichni sešli na vlakovém nádraží v Gävle a poté jsme se vydali vlakem bez našich Švédských kamarádů do Uppsaly.

První dojem na nás toto město neudělalo moc dobrý. Přišlo nám špinavé, ale poté co jsme zahlédli katedrálu Domkyrkan, která je postavena v gotickém slohu a díky své věži dosahující výšky 118 metrů je to největší skandinávská stavba, jsme změnili názor. Tuto katedrálu jsme si mohli prohlédnout hned po návštěvě muzea Gustavianum, kde se v 17. století konaly veřejné pitvy. Poté jsme šli do botanické zahrady Carla von Linného. V této zahradě bylo mnoho zajímavých rostlin. Nás velice zaujal Tabák Virginský, který se používá nejen ke kouření, ale také napomáhá lidem při zbavování astmatu. Po zajímavé prohlídce této zahrady a muzea Carla von Linné jsme si prošli město s průvodcem, který nám vyprávěl o jejich nejstarší univerzitě ve Švédsku, která se nacházela v Uppsale. Došli jsme až ke zvonu zvaný Gunilla. Poté jsme měli rozchod a po hodině jsme se všichni sešli před katedrálou. Při cestě vlakem byla na každém z nás vidět únava. Na nádraží pro nás přijeli naši Švédští kamarádi a my se rozjeli do rodin, se kterými jsme strávili společný večer.

Jitka Stuchlíková, Michaela Mrázková, SX:

Pondělí 19. září

Jako každé pondělí jsme ráno šli do školy, ale ne na osmou hodinu, nýbrž na devátou. Čekalo nás setkání s ředitelkou. Došli jsme do velké, stupňovité, promítací třídy (Vasasalen), kde už na nás čekala. Představovala nám ty největší zajímavosti o Švédsku a jejich škole formou prezentace. Na pomoc si s sebou vzala "taháček," v podobě vytisknuté prezentace... doslova vytisknuté. Následně nás čekala prohlídka po škole. Navštívili jsme například knihovnu s dochovanými originály ze 16. století, dvoupatrovou místnost s biologickými pomůckami a mnoha vycpaninami zvířat nebo observatoř. V odpoledních hodinách po procházce městem Gävle nás čekala hodina švédštiny, kde jsme se učili základní fráze. Po ní pro nás byla přichystána "fika," což je švédský výraz pro naši svačinku.

Anna Stehnová, Simona Tomková, 2.A

V pondělí 19.9.2016 jsme měli na programu hodinu švédštiny, kterou nás učili naši partneři. Učili nás abecedu, číslovky od 0 do 10, a také jednodušší základní otázky, mezi které patřily třeba „Jak se jmenuješ?“, „Kolik ti je let?“, „Kde bydlíš?“, a k otázce byli i odpovědi typu „Jmenuji se ...“ , „Je mi ...“ , „Bydlím v ...“. Také na dnešek byl naplánován program v podobě švédských lidových tanců, které nás vyučovali již postarší dámy a pánové, kteří měli na sobě kroje a tancovali v párech. Prvních pár tanců jsme je jen pozorovali a horlivě tleskali, ale zanedlouho již nás také zapojili a rozdělili do párů. Celý tento program trval asi 1 hodinu, ale bylo to velmi zajímavé a zábavné. Po celou dobu jsme si střídali partnery a partnerky a v posledních pár minutách jsme udělali veliké kolo rozdělení do párů, a tančili jsme různé kombinace poskoků, a všelijakých bláznivostí. Tyto oba programy byly velmi poučné, odlišné a proto i zajímavé.

Adam Rejl, KI

V úterý jsme šli do školy navštívit některé hodiny a přiučit se něco o Švédsku a o historii města Gävle. Hned ráno, jakmile všichni dorazili, se naše skupina rozdělila, protože jsme měli být na hodinách s nám přidělenými Švédy, ale nakonec to dopadlo tak že já jsem byl na hodině...no, něco mezi občanskou a divadelní hodinou. My jsme se také zapojili, protože studenti měli vymyslet reklamu a poté ji zahrát. Já například jsem hrál výrobek nazvaný Romeo 5000, což byl vlastně dokonalý přítel. Nechci se chlubit, ale myslím že jsem tuto roli zahrál dobře (asi protože jsem nic nemusel říkat). A poté jsme šli na hodinu švédské historie. Na této hodině jsme byli už opět všichni. Dozvěděli jsme se zde spousty důležitých a zásadních událostí, díky kterým vypadá Švédsko tak jak vypadá. A na závěr jsme dostali krátký test. Poté jsme měli naplánovanou návštěvu školní kavárny. Kavárnu měli dobře zařízenou a proto tam bylo poměrně dost studentů. Po této krátké přestávce jsme šli na poslední naplánovanou hodinu, a to na hodinu angličtiny. Tam jsme byli opět rozděleni na dvě skupiny. Poté jsme měli oběd ve školní jídelně. Následně jsme šli na poslední hodinu a to na hodinu historie města a regionu Gävle. Po této hodině jsme vyrazili autobusem do železničního muzea. Tam se mi velmi líbilo a myslím, že všichni by tam chtěli zůstat aspoň o 20 minut déle. Potom náš den ve škole skončil a vrátili jsme se zpět do svých rodin.

Monika Bílková, Kristýna Dymáčková SX:

Náš pátý den ve Švédsku jsme strávili převážně v budovách školy. Po výtečném obědě v tamější školní jídelně nás čekala v učebně ruského jazyka přednáška o historii Gävle a jeho okolí. Paní z muzea, která historií provázela, na nás působila velice sympaticky. Během nabývání nových znalostí pro nás švédští přátelé připravili malé pohoštění neboli "fika", jak se tomu ve Švédsku říká, v podobě lahodné domácí čokoládové buchty a ovocného džusu. Přestože byl výklad velice zajímavý a poutavý, většina studentů mu kvůli různým faktorům (jídlo, neznalost, neochota ke spolupráci a nezáměr o historii) nevěnovali absolutně

žádnou pozornost. Avšak našla se zde i hrstka odvážných a statečných lidí, které dějiny vtáhly do svého nitra.

Ale dost už bylo města. Hurá autobusem za mašinkami! S minulostí jsme jen tak neskončili, den jsme završili návštěvou železničního muzea na samotném kraji Gävle. Malé modely vláčků - sen každého chlapce. Staré parní lokomotivy, vozy i s plně vybavenými interiéry, no kdo by nezavzpomínal na mládí našich babiček, které se zřejmě asi nikdy nesvezly tímto švédským skvostem, ale pouze českou obdobou. Nakoupit suvenýry a šup zpátky do centra.

Lukáš Bourdais, KI:

Ve středu po příjezdu do Stockholmu jsme napřed šli do Vasamuseet. Je to muzeum švédské královské bojové lodi, pojmenované po tehdejšímu králi; Vasa. Zajímavé na ní je, že plula necelých 1000 metrů a pak se potopila. Po 333 letech pod vodou byla vyzvednuta a po nějaké době, kdy probíhalo zejména vysušování lodi, umístěna do vlastního muzea, kde jsme byli. Po tom, co jsme se najedli před vstupem do hlavní haly, se nás ujala průvodkyně, která, naštěstí pro nás, mluvila anglicky. Po samozřejmě velmi zajímavé přednášce o lodi a všech událostech kolem ní, jsme si, po několika minutovém rozchodu v areálu, šli sednout do kinosálu, kde nám promítli film (v ruštině s anglickými titulky) o tom, jak se celá loď v roce 1961 vyťahovala ze dna moře. Také velmi poučné. Poté jsme se už pomalu vydali dál, do dalšího stanoviště na naší pouti Stockholmem.

Tereza Stehnová, Marie Mištová, KI:

Ve středu 21. září jsme navštívili hlavní město Švédska, Stockholm a s ním i velmi zajímavé muzeum Alfreda Nobela.

Poté, co jsme prošli hlavním vchodem, nás přivítala nejen muzejní recepce, ale i tváře všech známých i méně známých nositelů Nobelovy ceny. Následovala krátká přestávka pro odložení batohů a následně nám paní průvodkyně doporučila, abychom si vzali poměrně pohodlné rozkládací židličky, které jsme si pak nosili při sobě po celou dobu výkladu. Všichni se tedy pohodlně usadili a přednáška mohla začít.

Nejprve jsme se dozvěděli nějaké základní informace o samotné Nobelově ceně a také nějaké zajímavosti. Na to navazovalo vyprávění o životě Alfreda Nobela, který byl původem ze Švédska, což je také důvod, proč se právě v této zemi koná udělování cen. Celá přednáška pak byla zakončena povídáním o některých výhercích a prohlídka některých z jejich talismanů.

Jelikož téměř nastala zavírací doba muzea, zbylo nám ještě několik málo minut pro vlastní prohlídku. Zde jsme si mohli prohlédnout nositele Nobelovy ceny více podrobně, obléknout se do bílých plášťů, nebo si vyzkoušet pozorování velmi silným mikroskopem.

Ve Švédsku jsme navštívili mnoho muzeí a ani jedno by se nemělo vynechat. Pro toto muzeum to platí dvojnásob.

Jan Venc, SP:

Čas s našimi švédskými přáteli se neúprosně krátil a pro mnohé z nás zůstávalo na „to-do-listu“ poznat něco z pověstné krásy švédské přírody. Čtvrteční dopoledne tedy bylo zasvěceno „opakovací“ exkurzi z biologie a geologie. Avšak naši hosté studovali program „Social studies“, a proto byla jejich školní výuka diametrálně odlišná. Přírodní vědy měli oproti nám spíše pro zajímavost.

Byli jsme rozděleni do menších skupin po 4 (vždy dva studenti a jejich hosté z Čech), do itineráře naší výpravy jsme obdrželi atlas švédské flóry, měřicí přístroj, mapu a samozřejmě arch protokolů. Na asi 8km procházce přírodní rezervací „Rullsand och Billuden“ nás čekalo několik zastávek, na kterých byla připravena spousta úkolů jako např. měření výšky stromů, poznávání stromů i bylin, které u nás nejsou vždy běžné (vraní oko čtyřlístě a další jedovaté druhy z čeledi konvalinkovitých). Pro nás z řad nadšených biologů byla exkurze o to zajímavější, pro švédské kolegy bylo pokušení okusit jedny z nejedovatějších rostlin o to větší. Na značně větrném pobřeží jsme kromě ledového moře mohli spatřit i zkameněliny a jiné pozůstatky po působení živočichů.

Na závěr celého výletu nás čekalo (ne)tradiční švédské BBQ, kde se již mnohým v očích zračila vidina odloučení, ale nic nemohlo tak památný okamžik česko-švédské sounáležitosti zničit.

Jitka Stuchlíková, Michaela Mrázková, SX:

Čtvrtek jsme strávili na pláži, k obědu nám místní švédští chlapci grilovali hamburgery. Do ohně přilévali tekutinu neznámého původu pro lepší chuť a vůni spálené gumy. V rodinách se o nás ve většině případů starali moc hezky, někdy i lépe než tady u nás v Čechách.

Zuzana Gryčová, Ki:

Závěrečný večer

Po skvělém týdnu stráveném ve Švédsku, ze kterého jsme si všichni odvezli mnoho nezapomenutelných zážitků a vzpomínek, nás čekala závěrečná večeře jako oficiální ukončení našeho pobytu ve Švédsku. Všichni studenti a učitelé se sešli v šest hodin ve velké „místnosti pro učitele“. Ve vedlejší místnosti pro nás už bylo přichystáno jídlo, které připravovali sami švédští studenti. Vybírat jsme mohli z mnoha slaných, tak i sladkých jídel a pití. Nechyběly zde samozřejmě známé masové kuličky, na výběr však bylo třeba i několik druhů salátů, humus nebo sýrový cheesecake. Jako dezert jsme si mohli dát několik druhů koláčů a řezů. Myslím, že každý našel něco dle své chuti a zároveň ochutnal i nová jídla. Po večeři se studenti rozdělili do několika skupinek. Část z nich obsadila gauč a křesla a učila švédské studenty mluvit česky. Jiní zase tančili nebo se učili tančit na velké chodbě společenské tance, protože v ten večer byly zrovna v Chotěboři taneční. A zbytek studentů seděl u stolu a povídal si o všem, co během týdne všichni zažili. Po necelých třech hodinách jsme se naposledy rozešli k našim hostujícím rodinám, strávit s nimi poslední hodiny před odjezdem, rozloučit se s nimi a zároveň se těšit na další setkání.

Miloš Havel, 2.A:

Všude dobře, doma nejlépe

A je to tu - ráno 23. září. Čas loučení. Všichni jsme se shromáždili na nádraží v Gävle. Loučení, objetí, potřásání rukou, došlo i na slzy... Bye, see you later! Všichni nastupujeme do vlaku, poslední zamávání a hurá domů. Přijíždíme na letiště, nasedáme do letadla a dáváme sbohem Švédsku. V Praze máme docela naspěch, abychom stihli vlak, který odjíždí už v pět hodin. Někteří z nás si říkali, „Vždyť na to máme hodinu, tak co?“. Ale jen cesta autobusem trvala asi čtyřicet minut, navíc na hlavním nádraží se nám málem ztratil pan profesor, ale vlak jsme nakonec stihli a vyrazili jsme směr Vysočina. Už jsme zase doma :).

Naše dojmy:

Ilona: Jsem ráda, že jsem měla tu možnost Švédsko navštívit a poznat nové přátele. Už se moc těším až se s nimi znovu uvidím na jaře.

Jitka, Michaela: Ze Švédska jsme si odvezli spoustu vzpomínek a zkušeností. Přijeli jsme spokojení a přejedení. Udělali jsme si mnoho nových přátel, jsme s nimi stále v kontaktu a doufáme, že to tak i nadále zůstane.